

РЕШЕНИЕ

№ 3944

гр. София, 16.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Теодора Георгиева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2798** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – С.-град, чрез процесуалния й представител адв. Б. Б., срещу Решение без номер от 16.01.2020 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 104-ти състав по НАХД № 5246/2019 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 503 от 26.09.2018 г., издадено от директора на ОДБХ – С. - град, с което на И. И. Ф. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение по чл. чл. 132, ал. 1, т. 10 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД).

С жалбата се навеждат твърдения, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и установените съдопроизводствени правила. Излагат се аргументи, че вмененото на наказаното лице нарушение е доказано по безспорен начин, за което законосъобразно му е наложено предвиденото в закона наказание. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.

В проведеното съдебно заседание – касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Твърди, че от

събраните по делото доказателства се установява, че по време на проверката са установени две нарушения, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника. Първото нарушение, което е предмет на разглеждане, било свързано с ангажиране на отговорността, че върху процесните животни не били поставени съответните идентификационни средства, а второто нарушение било, че тези животни, които не са имали идентификационни средства, са били отглеждани в обект, който не е бил регистриран по съответната процедура. Счита се, че СРС неправилно е констатирал, че е смесена и двукратно взета отговорността на ответника и неправилно е отменено процесното постановление. Представя списък с разноски.

Ответникът – И. И. Ф., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д., който оспорва касационната жалба. Подробни съображения излага в представен писмен отговор. Претендира разноски по представен договор за правна помощ.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XVII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим в производството по силата на препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна.

Според фактическите установявания на СРС, при извършена проверка на 23.08.2018 г. в животновъден обект № 1390-0052, находящ се в [населено място],[жк], [улица] били намерени 7 кози и 7 пръча, които не били идентифицирани по надлежния ред. Липсвал и договор за ветеринарномедицинско обслужване. За случая било издадено НП № 493/25.09.2018 г. като на И. Ф. била наложена глоба 150 лева.

На 29.08.2018 г. била извършена нова проверка и при идентични констатации бил съставен АУАН и издадено процесното НП № 503/26.09.2018 г. на директора на ОДБХ С.-град, с което на И. Ф. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение по чл. чл. 132, ал. 1, т. 3 от ЗВД.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства.

За да отмени оспореното НП, въззивният съд е приел, че касаторът е наказван два пъти за едно и също нарушение. Наказващият орган изложил идентична фактическа обстановка и в двете постановления, които били издадени в два последователни дни. В случая се касаело за едно деяние, чието изпълнение траело продължително и съставлявало едно нарушение, за което следвало едно административно наказание.

Решението е неправилно.

Не се споделят и изводите на първостепенния съд, че в случая се касаело за едно деяние, чието изпълнение траело продължително и съставлявало едно нарушение, за което следвало едно административно наказание. С НП № 493/25.09.2018 г. касаторът е бил санкциониран за това, че отглежда 14 животни – 7 кози и 7 пръчове, които са неиндентифицирани по надлежния ред, без да притежава договор за ветеринарномедицинско обслужване с частно практикуващ ветеринарен, с което е нарушил чл. 51, ал. 1 от ЗВД. Съгласно чл. 51, ал. 1 от ЗВД животните подлежат на официална идентификация, а животновъдните обекти - на регистрация по реда на чл.

137. Съгласно чл. 137, ал. 1 от ЗВД, собствениците или ползвателите на животновъдни обекти, с изключение на животновъдните обекти – лични стопанства, подават заявление за регистрация по образец до директора на съответната ОДБХ, в което се посочва номер и дата на издаване на документ за въвеждане в експлоатация на обекта или удостоверение за търпимост на сградата в съответствие с § 16 от преходните разпоредби на Закона за устройство на територията, когато такъв се изисква съгласно Закона за устройство на територията. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат съгласно т. 3 от същата разпоредба и копие от договор с ветеринарен лекар за профилактика, лечение и диагностика на болестите по животните, които ще се отглеждат в обекта. В случая такъв договор не е бил представен от касатора.

С НП № 503/26.09.2018 г. Ф. е санкциониран, че отглежда 14 броя животни – 7 броя кози и 7 броя пръчове, без същите да са идентифицирани с одобрени идентификационни средства, съгласно ЗВД и не са записани в регистъра за ЖО – образец ЗХОЖ-69, с което касаторът е нарушил чл. 132, ал. 1, т. 10 от ЗВД. Съгласно разпоредбата на чл. 132, ал. 1, т. 10 от ЗВД, собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти със селскостопански животни отговарят за официалната идентификация и съдействат за изпълнението на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози.

Предвид гореизложеното настоящият касационен състав счита, че при извършените две отделни проверки, на две различни дати, са констатирани две различни нарушения в един и същ обект, за което е ангажирана съответната административнонаказателна отговорност на касатора – поотделно за всяко нарушение.

Нарушението, за което касаторът е санкциониран с процесното НП № 503/26.09.2018 г. е достатъчно конкретно и индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво се състои нарушението, за което е ангажирана отговорността му.

По изложените съображения обжалваното съдебно решение е неправилно на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и следва да бъде отменено, а издаденото наказателно постановление – потвърдено.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на възнаграждение за адвокат е основателна и в негова полза следва да се присъди за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, съобразно договор № 110982/25.02.2020 г. за правна защита и съдействие и фактура № 155/25.02.2020 г. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс, а според правната норма, отразена в чл. 143, ал. 1 от АПК „когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Следователно, в случая следва да намери приложение новоприетата и приложима в настоящото производство разпоредба на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН и в полза на ответника по касация да се присъдят направените разноски в касационното производство, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 300(триста)лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 16.01.2020 г., постановено по НАХД № 5246/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 503 от 26.09.2018 г., издадено от директора на ОДБХ – С. - град, с което на И. И. Ф. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 (петстотин) лева, за нарушение по чл. чл. 132, ал. 1, т. 10 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

ОСЪЖДА И. И. Ф., ЕГН [ЕГН], с адрес:@@14@[жк], [улица] да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – С.-град, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], , представлявано от д-р К. Н. сумата в размер на 300 /триста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.